

Naalakkersuisut siulittaasuat

Landsstyreformanden

Hr. landstingsmedlem Anthon Frederiksen
c/o Landstingets Bureau
Her

9. maj 2007
J.nr. 02.14

Postboks 1015
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 50 02
govsec@gh.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål efter § 36, stk. 1, i Landstingets forretningsorden.

Du har i brev af 26. april 2007 stillet forskellige spørgsmål vedrørende antal af landstings- og landsstyremedlemmer.

Jeg skal hermed besvare spørgsmålene:

Spørgsmål 1:

Hvad mener Landsstyret om en evt. reducere af Landstingsmedlemmer til 23 eller 25?

Svar:

Landsstyret har ingen aktuelle planer om at fremsætte forslag i Landstinget om ændring af antallet af landstingsmedlemmer.

Spørgsmålet forventes i øvrigt ikke at blive aktuelt foreløbig, idet et fremtidigt selvstyre kan forventes at indebære, at vi overtager flere opgaver fra Staten. Derfor kan det ikke udelukkes, at de samlede ansvarsområder for det kommende selvstyre vil være mere omfattende end i dag, selv om udlægning af opgaver til de kommende storkommuner reducerer de opgaver, som Landstinget og Landsstyret varetager.

Spørgsmål 2:

Hvor stor en antal kan Landsstyremedlemmerne reduceres, når storkommunerne træder i kraft?

Svar:

Landsstyret har ingen aktuelle planer om at fremsætte forslag i Landstinget om ændring af antallet af landsstyremedlemmer, når storkommunerne træder i kraft.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

Spørgsmål 3:

Hvor store besparelser kan der være i landskassen ved reduktion af landstingsmedlemmerne samt Landsstyremedlemmer, samlet set?

Svar:

Spørgsmålet om besparelser ved eventuel reduktion af antallet af Landstingsmedlemmer kan ikke besvares af Landsstyret, da udgifter til landstingsmedlemmerne administreres af Landstingets Formandskab og ikke af Landsstyret.

For så vidt angår landsstyremedlemmer kan det oplyses, at de direkte udgifter for de enkelte landsstyremedlemmer afholdes over hovedkonto 10.10.10 Landsstyret.

Denne konto omfatter, jf. budgetforudsætningerne til kontoen, hovedsagelig de udgifter, som afholdes i medfør af vederlagsloven.

De væsentligste løbende udgifter til et landsstyremedlem omfatter følgende:

1. Vederlag og pensionsbidrag.
2. Rejse- og repræsentationsudgifter.
3. Udgifter til bolig.

Vederlag til landsstyremedlemmer ydes i medfør af § 6 i vederlagsloven. Desuden betaler landskassen pensionsbidrag i medfør af § 17 i vederlagsloven.

Udgiften til vederlag udgør for et landsstyremedlem med de aktuelle satser incl. pensionsbidrag og arbejdsmarkedsafgift i alt ca. 853.000 kr. på årsbasis. Beløbet omfatter det fulde vederlag m.m., som betales af landskassen. Størrelsen af vederlaget er uafhængigt af, om landsstyremedlemmet samtidig er medlem af Landstinget.

Vederlaget for et landsstyremedlem er sammensat af et beløb på ca. 413.000 kr., der svarer til vederlag som landstingsmedlem og et beløb på ca. 440.000 kr., der ydes udover vederlaget som landstingsmedlem. Landsstyreformandens vederlag er dog højere end vederlaget for øvrige landsstyremedlemmer.

Hvis det forudsættes, at der sker en reduktion i antallet af landsstyremedlemmer med et medlem, og det forudsættes, at landsstyremedlemmet er medlem af Landstinget, vil besparelsen i vederlagsudgiften udgøre ca. 440.000 kr., d. v. s. den del af vederlaget, der ydes et landsstyremedlem udover vederlaget som landstingsmedlem.

Landsstyret har med virkning i 2006 og i 2007 fastsat en ramme på 337.000 kr. til hvert enkelt landsstyremedlems udgifter til rejser. For landsstyreformanden og landsstyremedlemmet for finanser og udenrigsanliggender er rammen dog på 450.000 kr.

Landsstyret har fastsat en ramme for hvert enkelte landsstyremedlems udgifter til repræsentation, der er på 150.000 kr. Desuden kan landsstyreformanden disponere over en ramme på 1.000.000 kr. til fælles repræsentationsudgifter for Landsstyret. Det skal dog bemærkes, at disse rammer, som også var gældende i 2006, ikke blev fuldt udnyttet i 2006.

De umiddelbare direkte besparelser på udgifter til vederlag, rejser og repræsentation ved reduktion af antallet af landsstyremedlemmer med f.eks. et medlem, kan således budgetteres at udgøre indtil ca. 927.000 kr. (440.000 kr. + 337.000 kr. + 150.000 kr.).

Udover de udgifter, som direkte kan henføres til et landsstyremedlem til vederlag, rejser og repræsentation, afholder landskassen sædvanlige udgifter til kontorhold, fri bil og telefon og lignende m.m. Disse udgifter vil igen afhænge af konkrete forhold, og er derfor vanskelige at vurdere nærmere.

Udgifter til husleje for en landsstyremedlemsbolig vil for landskassen afhænge af de enkelte boliger. Landskassens betaler den husleje, som INI A/S opkræver for boligen, og et landsstyremedlem betaler et boligbidrag, som er mindre end huslejen. Landskassens udgifter til huslejen er således forskellen mellem huslejen til INI A/S og det boligbidrag, som et landsstyremedlem betaler. Denne nettoudgift til husleje er for de aktuelt benyttede landsstyremedlemsboliger fra ca. 35.000 kr. til ca. 79.000 kr. årligt, afhængig af boligens størrelse. Det er dog ikke alle landsstyremedlemmer, som benytter muligheden for at have bolig til rådighed.

Endvidere vil der sædvanligvis være udgifter til aflønning og rejseudgifter m.m. for en ministersekretær for et landsstyremedlem.

Lønudgifterne for ministersekretærer afhænger især af de konkrete ansættelsesforhold. Lønudgiften kan skønsmæssigt budgetteres til et beløb fra ca. 400.000 kr. til ca. 500.000 kr. afhængig af de ansættelsesaftaler, der gælder for de enkelte stillinger. Der er ikke heri taget højde for udgifter til merarbejde, som kan være pålagt en ministersekretær at udføre.

Rejseudgifterne for en ministersekretær antages at kunne blive på niveau med rejseudgifterne for et landsstyremedlem, idet ministersekretæren sædvanligvis ledsager landsstyremedlemmet på rejser.

Endvidere vil der også for en ministersekretær være tale om kontorholdsudgifter.

Endelig bemærkes, at andre ansatte i et direktorat kan have arbejdsopgaver i tilknytning til det enkelte landsstyremedlems aktiviteter. Udgifter svarende til medarbejdernes aflønning og eventuelle andre udgifter hertil kan vanskeligt budgetteres nærmere.

Samlet kan det anslås, at udgiften for et landsstyremedlem normalt vil udgøre indtil ca. 1,1 mio. kr. og udgifter til en ministersekretær vil udgøre indtil ca. 850.000 kr.

Såfremt det forudsættes, at et landsstyremedlems ansvarsområder bortfalder eller kan varetages af et andet landsstyremedlem, og det ligeledes forudsættes, at dette medfører, at der bortfalder en stilling som ministersekretær, kan der ud fra ovenstående forudsætninger påregnes en besparelse på indtil ca. 1,95 mio. kr., såfremt antallet af landsstyremedlemmer reduceres med et.

Det skal understreges, at det ikke er muligt at opstille en nøjagtig beregning af besparelser ved reduktion af antallet af landsstyremedlemmer. Der er således tale om udgifter, som varierer ud fra en række forhold, som ikke er konstante fra år til år.

Spørgsmål 4:

Hvad mener Landsstyret om ændring af landstingsvalgloven med hensyn til antallet af dem der stiller op?

Svar:

Landsstyret har ingen planer om at ændre valgloven for at begrænse antallet af kandidater, der kan opstille til landstingsvalg.

Spørgsmål 5:

Hvor stor en besparelse ville valglovens ændring være for landskassen?

Svar:

Der ses ikke umiddelbart at kunne konstateres målbare besparelser for landskassen ved en eventuel reduktion af antallet af personer, som kan opstille til landstingsvalg.

Såfremt et stort antal kandidater giver problemer under valgkampagner, må disse løses af partierne selv og ikke ved begrænsninger i opstillingsadgangen gennem lovgivning herom.

Ikinngutinnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Hans Enoksen